

Диме

— браќа мои,
не делатъ и грабатъ кой како стаса,
на кърсъ не ставатъ и венци ни виатъ
и кърфъ со бубакъ на животъ ни пиатъ,
а ние

траеме,
търпиме

и чекаме день,
и чекаме день!

Главнячи висатъ надъ нашето здравје,
по потони капе нашата младосъ,
отъ темно до темно работиме,
отъ темно до темно се топиме —
А зошто? —

Подъ око модри пърстения,
кашлица сува на уста,
а дреа муолъ фанала. —

Отъ Теразии се задава порой,
а негде на близу

по тактъ,
у строй,
на гласъ,

ячи:

— Доле ратъ! Доле ратъ! Доле ратъ!
Градотъ излезе отъ зглобъ.

Чубура светна.

На трибуната

се редатъ,
се менатъ,
се бунатъ —

Врие Славиа.

Пламнале чела,

нози ке летнатъ,
низъ жили бучи немирна кърфъ.

— Идатъ,

идатъ —
отъ чоекъ на чоекъ